EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

EUROSYSTEM

PL **ECB-PUBLIC**

OPINIA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 10 marca 2015 r.

w sprawie przepisów dotyczących Narodowego Banku Polskiego

(CON/2015/9)

Wprowadzenie i podstawa prawna

W dniu 30 grudnia 2014 r. Europejski Bank Centralny (EBC) otrzymał wniosek Ministra Finansów Rzeczypospolitej Polskiej o wydanie opinii w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o Narodowym Banku Polskim oraz o zmianie niektórych innych ustaw (zwanego dalej „projektem ustawy").

Właściwość EBC do wydania opinii wynika z art. 127 ust. 4 oraz art. 282 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz pierwszego, drugiego i trzeciego tiret art. 2 ust. 1 decyzji Rady nr 98/415/WE[1], z uwagi na to, że projekt ustawy dotyczy spraw walutowych, środków płatności i krajowych banków centralnych. Rada Prezesów wydała niniejszą opinię zgodnie ze zdaniem pierwszym art. 17 ust. 5 Regulaminu Europejskiego Banku Centralnego.

1. Założenia projektu ustawy

1.1 Projekt ustawy wprowadza zmiany do ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim[2] (zwanej dalej „ustawą o NBP") w celu dokonania przeglądu i aktualizacji przepisów dotyczących banku centralnego w Polsce.

1.2 W tym celu projekt ustawy:

(a) z zastrzeżeniem okresu przejściowego ogranicza liczbę członków Rady Polityki Pieniężnej (RPP), niezależnego organu NBP ustalającego wysokość stóp procentowych, oraz wprowadza rotacyjny system członkostwa zakładający nakładanie się kadencji członków RPP mianowanych przez poszczególne organy w celu zwiększenia stabilności składu RPP oraz zapewnienia ciągłości procesu decyzyjnego;

(b) doprecyzowuje ograniczenia związane z działalnością publiczną i zawodową członków RPP oraz wprowadza sankcje za nieprzestrzeganie tych ograniczeń;

(c) porządkuje dostępne NBP instrumenty, wprowadzając podział istniejących i nowych instrumentów NBP na instrumenty polityki pieniężnej oraz instrumenty działań na rzecz stabilności krajowego systemu finansowego, jak również rozszerza kategorię instrumentów dotyczących stabilności krajowego systemu finansowego o: (i) kredyty stabilnościowe, które mogą być udzielane nie tylko bankom, ale także innym podmiotom podlegającym nadzorowi nad rynkiem finansowym; (ii) kredyty w ciągu dnia operacyjnego, które mogą być udzielane

1 Decyzja Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz.U. L 189 z 3.7.1998, s. 42).

2 Tekst jednolity opublikowany w Dzienniku Ustaw z 2013 r., poz. 908.

podmiotom podlegającym nadzorowi nad rynkiem finansowym i uczestniczącym w systemach płatności prowadzonych przez NBP oraz (iii) możliwość dokonywania kupna i sprzedaży dłużnych papierów wartościowych poza operacjami otwartego rynku, co będzie dopuszczalne w transakcjach z Bankowym Funduszem Gwarancyjnym i Krajowym Depozytem Papierów Wartościowych;

(d) zmienia przepisy dotyczące emisji pieniądza, w szczególności poprzez: (i) ograniczenie wymogu określania przez Prezesa NBP maksymalnej wielkości emisji znaków pieniężnych wyłącznie do znaków przeznaczonych na cele kolekcjonerskie; (ii) konsolidację w ustawie o NBP i rozszerzenie regulacji dotyczących weryfikacji autentyczności i jakości obiegowej oraz wymiany zużytych lub uszkodzonych znaków pieniężnych oraz (iii) konsolidację w ustawie o NBP i rozszerzenie regulacji dotyczących postępowania ze znakami pieniężnymi fałszywymi lub podejrzanymi co do autentyczności;

(e) umożliwia NBP współpracę z organizacjami międzynarodowymi, międzynarodowymi instytucjami finansowymi oraz międzynarodowymi instytucjami bankowymi nawet w przypadkach, w których NBP nie jest członkiem tych organizacji, jak również umożliwia uczestnictwo NBP w przedsięwzięciach realizowanych w ramach takiej współpracy;

(f) precyzuje, że NBP może być członkiem wszelkich organizacji międzynarodowych, w tym takich, których zakres działalności nie ogranicza się do bankowości i finansów;

(g) precyzuje, że do wydatków, jakie w związku z członkostwem w Międzynarodowym Funduszu Walutowym (MFW) NBP pokrywa ze środków własnych, należą w szczególności: (i) udziały członkowskie przypisane Polsce oraz (ii) wydatki związane z uczestnictwem Polski w inicjatywach finansowych MFW kierowanych do jego członków;

(h) usprawnia procedurę zastępstwa Prezesa NBP.

2. Uwagi ogólne

2.1 Od 2004 roku w Raportach o konwergencji EBC dokonuje oceny zgodności ustawodawstwa polskiego z wymogami prawa pierwotnego Unii dotyczącymi członkostwa NBP w Europejskim Systemie Banków Centralnych (ESBC) oraz, w przyszłości, w Eurosystemie[3]. Przepisy prawne, których niezgodność z prawem Unii EBC wskazywał w Raportach o konwergencji, są zawarte zarówno w Konstytucji[4], jak i ustawach zwykłych, a w szczególności w ustawie o NBP.

2.2 EBC z zadowoleniem przyjmuje projekt ustawy w zakresie, w jakim usuwa on część tych niezgodności. Pozostaje jednak nadal szereg kwestii, do których projekt ustawy się nie odnosi. EBC zachęca zatem władze polskie do zapewnienia zgodności z wymogami Unii na wszystkich szczeblach prawa krajowego.

3 Zob. w szczególności Raport o konwergencji EBC z 2014 r., pkt 6.6, s. 250 to 254 (podana w niniejszej opinii numeracja stron odnosi się do anglojęzycznej wersji Raportu) oraz pkt 2 opinii CON/2011/9. Opinie EBC są publikowane na stronie internetowej EBC pod adresem www.ecb.europa.eu.

4 Zob. opinię CON/2011/9.

3. Niezależność personalna

3.1 Raport o konwergencji EBC z 2014 r. wskazuje szereg postanowień ustawy o NBP oraz innych ustaw, które są niezgodne z wymogami ustanowionymi przez Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w zakresie niezależności personalnej banku centralnego. W szczególności niektóre z tych przepisów zawarte w ustawie o NBP wskazują przesłanki odwołania Prezesa NBP oraz innych członków organów decyzyjnych NBP zaangażowanych w realizację zadań NBP związanych z uczestnictwem w ESBC, które wykraczają poza wyłączne przesłanki odwołania określone w art. 14 ust. 2 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwanego dalej „Statutem ESBC“)[5].

3.2 W tym zakresie projekt ustawy nie tylko nie usuwa powyższych niezgodności z wymogami Unii, ale wprowadza dodatkową przesłankę odwołania członków RPP, tj. nieprzestrzeganie ograniczeń nałożonych na ich działalność zawodową[6]. Ograniczenia te obejmują zakaz zajmowania innych stanowisk i podejmowania działalności zarobkowej lub publicznej poza pracą naukową, dydaktyczną lub twórczością autorską oraz podejmowania, bez zgody RPP, działalności w organizacjach międzynarodowych[7]. Z zadowoleniem przyjąć należy istnienie takich ograniczeń, ponieważ stanowią one zabezpieczenie przeciwko konfliktowi interesów i są elementem niezależności personalnej członków organów decyzyjnych NBP. W celu zapewnienia zgodności z art. 14 ust. 2 Statutu ESBC w związku z art. 130 TFUE oraz art. 7 Statutu ESBC projekt ustawy powinien jednak jasno stwierdzać, że nieprzestrzeganie tych ograniczeń nie stanowi dodatkowej – w stosunku do zawartych w art. 14 ust. 2 Statutu ESBC – przesłanki odwołania członka RPP. Rezultat taki byłby np. osiągnięty, gdyby przestrzeganie powyższych ograniczeń było jednym z warunków, których spełnienie wymagane jest od członków organów decyzyjnych NBP do pełnienia przez nich obowiązków.

3.3 Sankcja za nieprzestrzeganie powyższych ograniczeń dotyczy wyłącznie członków RPP, nie jest natomiast przewidziana w odniesieniu do członków Zarządu NBP[8]. EBC podkreślał jednak wielokrotnie, że niezależność personalna byłaby zagrożona, gdyby zasady gwarantujące stabilność sprawowania urzędu i określające podstawy odwołania prezesów nie miały również zastosowania do innych członków organów decyzyjnych krajowych banków centralnych (KBC)[9], co w tym wypadku obejmuje również członków RPP. EBC podkreśla w tym zakresie, że przesłanki odwołania zarówno członków RPP, jak i członków Zarządu NBP powinny być w pełni zgodne z art. 14 ust. 2 Statutu ESBC.

3.4 Jednocześnie EBC przywołuje uwagi poczynione w Raporcie o konwergencji z 2014 r. oraz opinii CON/2011/9 odnoszące się do przesłanek odwołania członków organów decyzyjnych NBP.

---

5 Zob. Raport o konwergencji EBC z 2014 r., pkt 6.6.2.2, s. 251, zalecający zmiany w art. 9 ust. 3, art. 9 ust. 5, art. 13 ust. 5 oraz drugim zdaniu art. 17 ust. 2b ustawy o NBP.

6 Zob. art. 1 pkt 5 lit. b) projektu ustawy.

7 Zob. art. 1 pkt 6 lit. a) projektu ustawy.

8 Zob. art. 1 pkt 8 projektu ustawy oraz s. 5 uzasadnienia.

9 Zob. Raport o konwergencji EBC z 2014 r., pkt 6.6.2.2, s. 251, oraz powołane tam odpowiednie opinie EBC.

4. Zakaz finansowania ze środków banku centralnego

4.1 W Raporcie o konwergencji EBC z 2014 r. zwrócono uwagę na przepisy ustawy o NBP, które regulują uprawnienia NBP do udzielania bankom kredytu refinansowego. W szczególności raport odnosi się do art. 42 ust. 3 ustawy o NBP, który umożliwia udzielanie kredytu refinansowego dla realizacji programu postępowania naprawczego banku wszczynanego w razie powstania straty bilansowej bądź groźby jej nastąpienia albo powstania niebezpieczeństwa niewypłacalności lub utraty płynności[10]. W tym zakresie Raport o konwergencji stanowi, że przepisy zabezpieczające terminową spłatę kredytu nie wykluczały interpretacji, zgodnie z którą kredyt refinansowy może być udzielany bankowi, który realizuje program postępowania naprawczego, a następnie znajdzie się w sytuacji niewypłacalności. W tym zakresie EBC zalecił wprowadzenie bardziej szczegółowych zabezpieczeń w celu uniknięcia niezgodności z zakazem finansowania ze środków banku centralnego, o którym mowa w art. 123 Traktatu, i zalecił zmianę ustawy o NBP poprzez wprowadzenie szczegółowych zabezpieczeń dotyczących wszystkich kategorii instytucji finansowych otrzymujących wsparcie płynności.

4.2 W związku z powyższym EBC z zadowoleniem przyjmuje postanowienia art. 1 pkt 17 lit. b) projektu ustawy, uchylające art. 42 ust. 3 ustawy o NBP i tym samym usuwające możliwość udzielania bankom kredytu refinansowego dla realizacji programu postępowania naprawczego. Zmiana ta sprawia, że przepisy dotyczące kredytu refinansowego będą zgodne z zasadami dotyczącymi zakazu finansowania ze środków banku centralnego.

4.3. Niemniej jednak EBC z zadowoleniem przyjąłby dwa dalsze doprecyzowania przepisów projektu ustawy. Po pierwsze, EBC zwraca uwagę, że projekt ustawy uchyla art. 42 ust. 7 ustawy o NBP, który przewiduje, że do umowy o kredyt refinansowy stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe[11], w tym w szczególności wymóg ustanowienia odpowiedniego zabezpieczenia. Dlatego też w proponowanym brzmieniu art. 42 ust. 1 i art. 43 ust. 1 ustawy o NBP, tj. w przepisach dotyczących kredytu refinansowego i kredytu udzielanego Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, nie ma wymogu ustanowienia odpowiedniego zabezpieczenia. EBC zaleca wprowadzenie do tych przepisów wymogu, zgodnie z którym przedmiotowe kredyty mogłyby być udzielane wyłącznie za ustanowieniem odpowiedniego zabezpieczenia. Po drugie, projektowany art. 43a ustawy o NBP wprowadzający kredyt w ciągu dnia operacyjnego, który może być udzielany podmiotom podlegającym nadzorowi nad rynkiem finansowym i uczestniczącym w systemach płatności prowadzonych przez NBP, mógłby przewidywać, że celem tego instrumentu jest wspieranie prawidłowego funkcjonowania systemów płatności, a nie tylko stabilność krajowego system finansowego. EBC rozumie bowiem, że taki kredyt w ciągu dnia operacyjnego nie jest ograniczony do sytuacji, które zagrażają stabilności systemu finansowego.

5. Emisja pieniądza

5.1 Proponowane brzmienie art. 35b ust. 2 pkt 1 lit. a) ustawy o NBP wyłącza banknoty i monety euro z zakresu zastosowania zasad dotyczących weryfikacji autentyczności. W zakresie weryfikacji

10 Zob. Raport o konwergencji EBC z 2014 r., pkt 6.6.4, s. 252 i 253.

11 Tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 128.

autentyczności banknotów i monet euro przepis art. 35b ust. 5 odsyła następnie do art. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 1338/2001[12]. Niemniej jednak art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1338/2001 znajduje zastosowanie w państwach członkowskich, które nie przyjęły euro jako wspólnej waluty, wyłącznie ze względu na rozszerzenie zakresu zastosowania zawarte w art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1339/2001[13]. Co więcej, art. 1 rozporządzenia (WE) 1339/2001 dotyczy większej grupy przepisów, w związku z czym odesłanie zawarte w proponowanym art. 35b ust. 5 ustawy o NBP wydaje się być w tym kontekście zbyt wąskie. Jednocześnie art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1338/2001 zawiera odniesienia do innych mających zastosowanie przepisów, w szczególności dotyczących metody przeprowadzania testów autentyczności. Również i w tym zakresie odesłanie do art. 6 rozporządzenia (WE) 1338/2001 może być zbyt wąskie.

5.2 W związku z powyższym EBC zaleca zmianę brzmienia proponowanego art. 35b ust. 5 ustawy o NBP w taki sposób, aby przepis ten właściwe odzwierciedlał powyższe odesłania.

6. Pozostałe niezgodności z prawem Unii

6.1 Raport o konwergencji EBC z 2014 r. wskazuje kilka przepisów ustawy o NBP, które są niezgodne z wymogami Traktatu dotyczącymi niezależności banku centralnego oraz poufności[14]. Projekt ustawy wprowadza zmiany do części z tych przepisów, ale nie usuwa w pełni wszystkich powyższych niezgodności. W szczególności odnosi się to do następujących kwestii.

6.2 Po pierwsze, w Raporcie o konwergencji odniesiono się do szeregu kwestii związanych z niezależnością instytucjonalną, które powinny zostać rozstrzygnięte między innymi poprzez zmianę art. 11 ustawy o NBP[15]. Pomimo że projekt ustawy wprowadza zmiany do tego artykułu, nie usuwa on niezgodności z art. 130 Traktatu i art. 7 Statutu ESBC. Dodatkowo, projekt ustawy wprowadza zmiany do art. 23 ustawy o NBP, nie uchyla jednak obowiązku przekazywania Radzie Ministrów i Ministrowi Finansów projektów założeń polityki pieniężnej. Powyższe przepisy powinny zostać zmienione w sposób, który zapewni ich zgodność z wymogami Traktatu oraz Statutu ESBC.

6.3 W odniesieniu do ochrony informacji poufnych projekt rozporządzenia wprowadza zmiany do art. 23 ustawy o NBP, nie rozwiązuje jednak kwestii udostępniania niektórych danych, które jest możliwe na mocy art. 23 ust. 7 ustawy o NBP. W Raporcie o konwergencji EBC wskazano, że jest to kwestia, która mogłaby wpłynąć na dane chronione na podstawie obowiązujących w ESBC zasad zachowania poufności. Raport o konwergencji zalecił zmianę tego przepisu w taki sposób, aby był w pełni zgodny z art. 37 Statutu ESBC[16], które to zalecenie EBC niniejszym powtarza.

---

12 Rozporządzenie Rady (WE) nr 1338/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. ustanawiające środki niezbędne dla ochrony euro przed fałszowaniem (Dz.U. L 181 z 4.7.2001, s. 6).

13 Rozporządzenie Rady (WE) nr 1339/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. rozszerzające działanie rozporządzenia (WE) nr 1338/2001 ustanawiającego środki niezbędne dla ochrony euro przed fałszowaniem na Państwa Członkowskie, które nie przyjęły euro jako swojej jednej waluty (Dz.U. L 181 z 4.7.2001, s. 11).

14 Zob. w szczególności Raport o konwergencji EBC z 2014 r., pkt 6.6, s. 250 do 254.

15 Zob. Raport o konwergencji EBC z 2014, pkt 6.6.2.1, s. 251 i 252.

16 Zob. Raport o konwergencji EBC z 2014, pkt 6.6.3, s. 252.

7. Integracja prawna NBP z Eurosystemem

7.1 Integracja prawna KBC z Eurosystemem oznacza wymóg zmiany ustawodawstwa krajowego umożliwiającej wykonywanie zadań związanych z uczestnictwem danego KBC w Eurosystemie oraz przestrzeganie decyzji EBC po przyjęciu euro przez dane państwo członkowskie. W raporcie o konwergencji EBC wskazał konieczność dokonania kilku takich zmian. Chociaż część stosownych przepisów ulega zmianie, w projekcie ustawy nie skorzystano z możliwości usunięcia tych niezgodności. Oprócz przepisów, o których mowa w pkt 3, 4 i 6 niniejszej opinii, odnosi się to w szczególności do następujących kwestii.

7.2 Po pierwsze, w odniesieniu do zadań NBP[17], chociaż projekt ustawy wprowadza zmiany do przepisów odnoszących się do RPP i instrumentów polityki pieniężnej, nie rozwiązano sytuacji, w której przepisy ustawy o NBP ustanawiające kompetencje NBP w odniesieniu do polityki pieniężnej nie uwzględniają odpowiednich kompetencji EBC w tym zakresie. Podobnie, projekt ustawy wprowadza zmiany do art. 23 ustawy o NBP, który przewiduje uprawnienia NBP w zakresie gromadzenia danych statystycznych, nie rozwiązuje on jednak kwestii braku uwzględnienia odpowiednich kompetencji EBC w tym zakresie. Dodatkowo, przepisy ustawy o NBP, które przewidują wyłączne prawo NBP do emisji i wycofywania banknotów i monet będących prawnym środkiem płatniczym, nie uwzględniają odpowiednich kompetencji EBC w tym zakresie.

7.3 Po drugie, w odniesieniu do przepisów finansowych[18], projekt ustawy wprowadza zmiany zasad wyznaczania zewnętrznych biegłych rewidentów, nie uwzględnia jednak kompetencji Rady oraz EBC, o których mowa w art. 27 ust. 1 Statutu ESBC[19]. Co więcej, projekt ustawy nie odnosi się do potrzeby zapewnienia, aby uprawnienia Najwyższej Izby Kontroli (NIK) w stosunku do kontroli działalności NBP były jasno określone i nie ograniczały działalności niezależnych zewnętrznych biegłych rewidentów NBP.

7.4 W odniesieniu do polityki kursowej, chociaż projekt ustawy wprowadza zmiany do art. 17 ustawy o NBP, nie uwzględnia jednak odpowiednich kompetencji Rady i EBC[20] w tym zakresie.

7.5 Co więcej, chociaż projekt ustawy wprowadza zmiany do przepisów ustawy o NBP dotyczących emisji banknotów i monet będących prawnym środkiem płatniczym, nie uwzględnia on odpowiednich kompetencji Rady i EBC w tym zakresie.

7.6 Wreszcie, chociaż projekt ustawy zmienia przepisy dotyczące uczestnictwa NBP w międzynarodowych instytucjach finansowych i bankowych, nie uwzględnia on odpowiednich kompetencji EBC[21] w tym zakresie.

---

17 Zob. Raport o konwergencji EBC z 2014 r., pkt 6.6.5.2, s. 253 i 254.

18 Zob. Raport o konwergencji EBC z 2014 r., pkt 6.6.5.3, s. 254.

19 W tym zakresie, w dniu 14 czerwca 2012 r. Rada Prezesów przyjęła szereg dobrych praktyk dotyczących wyboru i mandatu zewnętrznych biegłych rewidentów na podstawie art. 27 ust. 1 Statutu ESBC. Zostały one przyjęte w celu zapewnienia ogólnych wytycznych na potrzeby wyboru zewnętrznych biegłych rewidentów i wykonywania przez nich mandatu. Wytyczne te nie są wiążące, przyjęto założenie, że banki centralne Eurosystemu będą przestrzegać tych dobrych praktyk lub wyjaśniać wszelkie odstępstwa od nich na potrzeby wyboru zewnętrznych biegłych rewidentów na podstawie art. 27 ust. 1 Statutu ESBC oraz określenia ich mandatu.

20 Zob. Raport o konwergencji EBC z 2014 r., pkt 6.6.5.4, s. 254.

21 Zob. Raport o konwergencji EBC z 2014 r., pkt 6.6.5.5, s. 254.

8. Właściwy termin nowelizacji ustawy o NBP

8.1 EBC zwraca uwagę władz polskich na fakt, iż – aby zapewnić zgodność z art. 131 Traktatu ustanawiającym wymóg zapewnienia zgodności ustawodawstwa krajowego z Traktatem oraz Statutem ESBC – odpowiednie przepisy prawa polskiego powinny były zostać dostosowane do dnia przystąpienia Polski do Unii, tj. do dnia 1 maja 2004 r. Dlatego też wskazane w Raporcie o konwergencji EBC z 2014 r. zmiany dotyczące niezależności banku centralnego, poufności oraz zakazu finansowania ze środków banku centralnego powinny zostać przyjęte i wejść w życie jak najszybciej, niezależnie od tego, kiedy Polska przyjmie euro.

8.2 Zmiany niezbędne w celu zapewnienia integracji prawnej NBP z Eurosystemem, choć również powinny zostać przyjęte możliwie szybko, muszą wejść w życie najpóźniej w dniu, w którym Polska przyjmie euro.

9. Wydatki związane z członkostwem Polski w MFW

Zakaz finansowania ze środków banku centralnego

9.1 Zadania wykonywane przez NBP muszą być zgodne z zakazem finansowania ze środków banku centralnego, o którym mowa w art. 123 Traktatu i w rozporządzeniu Rady (WE) nr 3603/93[22]. Stosownie do art. 7 tego rozporządzenia finansowanie przez KBC zobowiązań sektora publicznego wobec MFW nie jest traktowane jako udzielanie kredytów w rozumieniu art. 123 Traktatu. Motyw 14 rozporządzenia 3603/93 zawiera uzasadnienie tego wyłączenia i potwierdza, że właściwe jest udzielenie zgody na finansowanie przez KBC zobowiązań obciążających sektor publiczny wobec MFW, gdyż skutkuje ono roszczeniami, które mają wszelkie atrybuty aktywów rezerwowych. Mając na uwadze zmianę art. 5 ust. 1a ustawy o NBP, należy rozumieć, że NBP będzie zobowiązany do finansowania zobowiązań związanych z MFW wyłącznie w zakresie, w jakim skutkować ono będzie roszczeniami NBP o charakterze aktywów rezerwowych[23], lub nie będzie skutkować powstaniem takich roszczeń, ale będzie pochodzić z przekazanych przez MFW środków należnych Polsce, których wydatkowanie spowoduje zmniejszenie zysku NBP i – w konsekwencji – obniżenie wypłaty z zysku NBP podlegającej odprowadzeniu do budżetu państwa[24]. O ile tak rzeczywiście jest, EBC jest zdania, że proponowane przepisy mieszczą się w zakresie art. 7 rozporządzenia (WE) nr 3603/93 i w związku z tym nie powinny być uznane za formę finansowania ze środków banku centralnego, zakazanego na mocy Traktatu.

Niezależność banku centralnego

9.2 NBP zobowiązany jest do finansowania wydatków związanych ze zwiększeniem udziałów członkowskich przypisanych Polsce z tytułu członkostwa w MFW. Wykonuje również wszelkie uprawnienia związane z systemem specjalnych praw ciągnienia (SDR) MFW oraz jest odpowiedzialny za wykonywanie wszelkich zobowiązań finansowych Polski z tytułu członkostwa Polski w MFW. W tym kontekście oraz w zgodnie z zasadą niezależności banku centralnego

22 Rozporządzenie Rady (WE) nr 3603/93 z dnia 13 grudnia 1993 r. określające definicje w celu zastosowania zakazów określonych w art. 104 i 104b ust. 1 Traktatu (Dz.U. L 332 z 31.12.1993, s. 1).

23 Zob. art. 5 ust. 1b ustawy o NBP.

24 Zob. opinię CON/2010/22.

zawartą w art. 130 Traktatu i art. 7 Statutu ESBC NBP powinien podejmować decyzje dotyczące zarządzania specjalnymi prawami ciągnienia (SDR) w sposób w pełni niezależny[25]. EBC zaleca by zostało to jednoznacznie wskazane w projekcie ustawy.

Niniejsza opinia zostanie opublikowana na stronie internetowej EBC.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 10 marca 2015 r.

[podpis]

Prezes EBC

Mario DRAGHI

25 Zob. opinię CON/2012/65.